

det ærede Medlem omtalte, at det var vanskeligt at gjemme Brevkortene, og at Handelsstanden nødig saa, at man gjorde Brevkortene saa billige; da har jeg hørt den rent modsatte Udtalelse; jeg har nemlig hørt sige, at Handelsstanden særlig sætter Pris paa at faae Brevkortene nedsatte. Jeg tror heller ikke, det har videre paa sig, naar man taler om, at Postembedsmændene og Andre i Ens egen Husstand have Leilighed til at læse Brevkortene. Naar disse bleve meget almindelige, tror jeg ikke, at Noget vil læse dem, og hvad Postembedsmændene angaar, da have de som oftest ikke Tid til at læse dem. Man har jo desuden ogsaa den Udvei, at naar man vil skrive Noget, som man ikke ønsker læst af Alle, kan man betale, hvad det koster at skrive et Brev. De fleste Meddelelser ere af den Natur, at de meget godt kunne skrives paa et Brevkort, ligesom det Meste af, hvad man har at tale om, kan man meget godt sige høit paa Gaden uden at hviste. Jeg vilde meget sætte Pris paa, at man gif til denne Medsættelse af Porto for Brevkortene. Vi befinde os virkelig i denne Henseende her i Danmark i en abberitiff Tilstand. Jeg kjender ikke nogen anden Stat i den civiliserede Verden, hvor ikke Systemet med halv Porto for Brevkort gjælder, og derved komme ogsaa disse mærkelige Forhold frem, at man kan skrive herfra og til det nordligste Norge og Sverige, altsaa et Par Hundrede Mile for 5 Øre, medens man maa betale 8 Øre for at skrive til den korteste Afstand udenfor Kjøbenhavns Postomraade. Jeg skal dernæst gaa over til med et Par Ord at omtale en lille Bemærkning, som jeg fornødig har set i et, jeg tror, svensk Blad. Den svenske Regjering paataaenker for næste Aar at ville lave Papir til Breve for 10 Øre med paalæbet Frimærke. Noget Saadant var allerede paa Tale, da Postloven blev forhandlet her i 1873—74 og daværende Indenrigsminister Jonnesbech kom netop til Udvalget med en Prøve herpaa, et Papir, som var indrettet til at sammenlægges, idet det var lagt i Følde, og havde et 10 Øre Frimærke paalæbet. Det vilde man dengang gaa ind paa, naar man vilde gaa ind paa en Porto af 10 Øre. Og da jeg nu ser, at denne Sag er paa Tale andre Steder — jeg tror, Ideen er fra Belgien — skal jeg tillade mig

at minde om den, da der vistnok er Adskillige, som vilde være tilfredse med en saadan Ordning. — Rekommandationen er nedsat fra 16 Øre til 15 Øre, men det forekommer mig, at man kunde gaa længere ned. Det er i Virkeligheden temmelig Meget, der betales for et rekommanderet Brev her i Forhold til andre Steder, og der er een Grund til, hvorfor jeg tror, at man skal gaa længere ned, men min Bemærkning dertil skal jeg gjemme til senere, naar jeg kommer til at tale om Postanvisninger. Hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Lutein) sagde om Hengebreve og om Konkurrencen mellem Post- og Jernbanevæsen, er Bemærkninger, jeg fuldstændig kan tiltræde. — Jeg kommer da til at tale om Postanvisninger. Der er foreslaaet, at Taxten for dem, 8 Øre, skal forhøies til 10 Øre, hvortil ganske rigtig kommer 1 Øre til som Betaling for selve Anvisningen. Dette Sidste skal jeg ikke have Noget imod, ligesom den sidste ærede Taler; thi det kan ikke nægtes, at der ødsles i en utilbørlig Grad med Postanvisningsblanketter. Derimod tror jeg, der kunde være Grund til at overveie, om der ikke til Gjengæld for denne Forhøielse burde være Tale om en Medsættelse paa et andet Punkt, nemlig for de større Summer, saaledes at der for Postanvisninger betales for 30 Kr. og derunder 10 Øre og for større Summer derover 20 Øre i Stedet for de her foreslaaede høiere Taxter. Jeg kommer nu til den Bemærkning, som jeg gjemte før. Der er gjort opmærksom paa, at Forsendelsen med Postanvisning let kunde misbruges. For det Første vil jeg sige, at Postanvisningerne gjøre Postvæsenet meget stor Uleilighed, og det kunde være en Grund til ikke at sætte Taxten altfor lavt. Men saa kommer dertil, at Postanvisningerne kunne i visse Tilfælde træde i Stedet for et rekommanderet Brev og en saadan Rekommandation kan gjøres overordentlig billig, idet der ikke er sat nogen Minimum for, hvad der kan sendes med Postanvisning. Man kan sende 1 Øre pr. Postanvisning — Postvæsenet kan ikke modsætte sig det — og naar det er Meddelelser, som ikke hafter overordentlig meget, kan man paa den Maade efter dette Forslag faae en Meddelelse rekommanderet for 11 Øre efter dette Forslag, eller altsaa for 8 Øre nu, idet man har Lov til